

[Poul Nielson]

Jeg synes, man i stedet bør opfordre Industrirådet til at koncentrere interessen om at få udmåntet ordningen med 200 mio. kr. om året i støtte til energibesparelser i erhvervslivet. Det er et område, hvor der er brug for Industrirådets ekspertise. Vi ser god mulighed for, at det, man allerede er i gang med med hensyn til energibesparelser på et systematisk grundlag, kan forstærkes og fremskyndes netop ved at få denne nye ordning kørt godt ind, og her kunne Industrirådet gøre sagen en tjeneste med en mere konstruktiv måde at føre sig frem på.

Til CD's betækningsbidrag vil jeg bemærke, at såvel raffinaderierne som produktionsvirksomheden på platformene i Nordsøen på intet tidspunkt har været tænkt draget ind i en CO₂-beskatning, idet der allerede i den nuværende organisering af måden, det opkræves på, er tale om, at disse virksomheder er holdt uden for beskatningssystemet, og vi har ikke tænkt os at drage dem ind med dette forslag.

Jeg skal anbefale ændringsforslagene.

Formanden:

Jeg kan forstå, at debatten har bredt sig noget ud over ændringsforslagene. Dette siger jeg af hensyn til de efterfølgende ordførere, som ikke vil blive afskåret, hvis de ud over at drøfte ændringsforslagene også har nogle bemærkninger om forslaget som helhed.

Flemming Hansen (KF):

Vi havde i torsdags en lang diskussion her i Folketinget om forespørgsel nr. F 16 om regeringens industri- og erhvervs politik. Et meget varmt emne under den debat var den CO₂-afgift, som Socialdemokratiet står som medforslagsstiller til i forbindelse med dette beslutningsforslag. Man genkender i dette beslutningsforslag den socialdemokratiske erhvervs politik fra 1970'erne til 1982, der betød øgede afgifter til erhvervslivet og eksport af arbejdspladser i tusindvis.

Økonomer har beregnet, at afgiften, som erhvervslivet skal betale, ligger mellem 2 og 3 mia. kr., og at det vil koste omkring 10.000 arbejdspladser i Danmark, såfremt dette beslutningsforslag føres ud i livet.

Jeg vil gerne gentage, hvad Det Konservative Folkeparti sagde under første behandling af dette beslutningsforslag: Det eneste naturlige ville være at vente på en fælles løsning sammen

med vore partnere i EF – og dette så meget mere, som industriministeren under debatten i torsdags på et spørgsmål fra mig kunne bekræfte, at EF er klar med et forslag allerede i juni måned. Derfor er det naturligvis fuldstændigt galimatias at vedtage et forslag nu, ca. 1 måned før vore EF-partnere er klar til at gå med på hele dette i så tilfælde fornuftige projekt.

Det kan godt være, at hr. Poul Nielson er bedøvende ligeglad med, hvad Industrirådet og erhvervslivet mener – for de taler, som man kan forvente, siger hr. Poul Nielson – men jeg ville da tro, det ville gøre indtryk på hr. Poul Nielson, hvad socialdemokratiske borgmestre og meget store dele af fagbevægelsen mener om tåbeligheden i dette forslag. Mon ikke det skulle gøre indtryk?

Jeg håber også, det må gøre indtryk på specielt socialdemokratiske vælgere, når udgiften ved at bo i elopvarmet lejlighed eller hus skal øges med 500-800 kr. pr. år også for pensionister. Jeg har svært ved at se sammenhængen i den socialdemokratiske politik på dette område, specielt når man har en socialpolitik under mottoet »Længst muligt i egen bolig«.

Endnu en gang vil jeg opfordre parterne bag B 52 til at vente, til vi kan få en EF-løsning, således at vi ikke skal miste arbejdspladser i Danmark, og således at erhvervslivet ikke skal miste den fine konkurrenceevne, det har været i stand til at præstere på det sidste, og som der er al mulig grund til at tro vil fortsætte og endda blive øget.

Jeg beder indtrængende Socialdemokratiet og deres medforslagsstillere om endnu en gang at overveje dette forslag, endnu en gang at moderere det. Vi taler om mange tusinde arbejdspladser i Danmark, og dem kan vi ikke bare give slip på, fordi man har en eller anden næsten hellig tro på miljøpolitik – som vi andre bestemt heller ikke er imod.

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlson (KF):

Jeg vil gerne støtte den konservative ordfører i det meget positive indlæg, der netop er faldet her i Folketinget. Det er af største betydning, at vi nu, inden afstemning finder sted, får kridtet banen op og gjort det klart, at der stadig væk er mulighed for at trække dette forslag tilbage.

Jeg vil gerne i den anledning appellere særligt til et medlem af det høje Ting, der gang på